

S.Šikeť

Bindermeister

Tunis, Afrique

Tunis, 22. júla 1892

Mon chér Frère, et tout la Parenté!

My dear brother and all the Relationship!

Milý bratku a celá rodina.

Týmto pozdravom Vám dáva na vedomie, že som zdravý, čo aj Vám všetkým prajem.

Toho času som v Tunise, vo francúzskej kolónii Afriky. Odkedy som Vám písal z Jeruzalema, spravil som nasledovnú cestu:

Dňa 13. júna poobede od 6. hodiny z Ramlehu príchod do Jaffy 16. júna ráno o 8. hodine. Z Jaffy odchod o hodine napoludnie, príchod do Port Saidu 23. júna poobede o 5. hodine loďou „Khédivié“, odtiaľ do mesta Behéra, príchod 24. júna o 8. hodine ráno. 5. júla o 11. hodine predpoludním som sa odplavil na Maltu /angl. kolónia/ loďou „Ursa“ /lodiarska spoločnosť The West-Hartlepool Steamship Navigation Company/, príchod 10. júla o 11. hodine v noci.

18. júla ráno odchod do Tunisu loďou „Carola“, patriacej maďarskej námornej paroplavebnej spoločnosti. Príchod 19. júla o 7. hodine ráno do Goletta, odtiaľ odchod /znova/ do Tunisu o 11 hod. 45. min. Železnicou do Ferrovia Rubatine- príchod o 12,12 hodine.

Odtiaľto zajtra cestujem do Rône /Compagnie Générabe Transatlantique/ loďou a ďalej do Alžíru, Oranu, Gibraltaru, Sevilly /Španielsko/, do Madridu. Potom do Liasabonu, Bordeaux /Francúzsko/, Havre, Paríža, do Švajčiarska a potom už budem celkom hotový s Európou.

Potom mi zostáva už len Rusko, Švédsko, Dánsko, Nórsko, ale tam teraz nejdem, lebo pokiaľ by som tam prišiel, bude tam zima. Najlepšie by tam bolo teraz, ale nateraz v lete som tu v tej horúcej zemi, kde chlieb pečú na slnku. Dva tri týždne je tu už zrelé hrozno a žatva začína 1. mája.

Veľmi som zvedavý, čo budem počuť od Vás, že akú dobrodružnú cestu som si predsavzal. Ale nemôže byť nikto proti mně, lebo mne už bude ťažko niekde dlhšie zotrvať. Teraz mám predsavzatie obísť celý svet /zemeguľu/, čo ani chýrny slovenský cestovateľ Šustek ani zďaleka nedokázal, však potom sa už len niekde usadím.

Už tri svetadiely som precestoval – Áziu, Afriku, a to okolie Sahary, kde je to nesmierne pieskové more, kam do vnútrozemia nemôže ísť ani voz, ani železnica, iba na malom kúsku pobrežia.

Tu len „bourikon“ /oslica/ a na ťave môže cestovať. Nech to voľakto skúsi a potom môže zomrieť.

Milý bratku!

Potreboval by som zahraničný pas, lebo mám bez neho mnoho nepríjemností. To, čo sebou mám – pracovnú knižku a obecné svedectvo – to ani na každom konzuláte nevedia prečítať, vždy si musia zháňať tlmočníka.

Prosím Ťa, brat môj, choď na obecný dom, aby mi vystavili zahraničný pas, ktorý by platil po celom svete a napíš mi, ale určite v nedeľu 31. júla odpoveď a pošli ju do Madridu poste restante.

Pricestujem tam okolo 3. – 4. augusta.

Samozrejme, že cestovný pas nejde tak rýchlo v Pukanci vystaviť, lebo teraz to len ministerstvo vydáva. Tak ho teda len objednaj a keď bude hotový, potom Ti napíšem, kde ho máš poslať. Ale teraz len čím prv, najneskoršie 31. júla mi pošli list, že čo je nového. Či si dostal pečiatku, ktorú som Ti poslal z Viedne a pohľadnicu /obrázky/ z Jeruzalema? Ači ste niekedy nedostali nejaký list z &viedne? Ale Vy sa o to nestarajte, však kto že je za mňa zodpovedný? Len ja sám, ja už v Rakúsko-&uhorsku nemám nič , môj je celý svet.

Prajem Vám dobrého zdravia a šťastia všetkým.

Adresa

Monsieur Samuel Šikeť, poste restante Madrid /Espana/

/List je písaný v reči maďarskej./